

Jeg beklager den Stilling, Venstres ærede Ordfører her har taget. Jeg havde haabet, at den Modstand, Lovforslaget mødte i det andet Ting, skulde være afdæmpet, naar det kom hertil, saaledes at man kunde komme til en Forhandling om dette Lovforslag og faa noget ud af det. Mit Haab derom er blevet grundigt skuffet ved de Udtalelser, Venstres Ordfører har fremsat her. Han sagde ganske vist, at han havde dyb Medfølelse med de arbejdsløse, men naar han slutter med at sige, at man overhovedet ikke vil gaa med til de Tanker, der er nedlagt i Regeringens Forslag om Støtte til at faa Arbejder sat i Gang, kan jeg ikke tillægge denne Medfølelse ret stor Betydning.

Lovforslaget kan blive standset eller forkastet ved Hjælp af Venstres Stemmer. Hvis man tør gaa ud fra, at de Konservative vil stille sig paa samme Maade i dette Ting som i det andet Ting, kan de to Partier forhindre, at Forslaget bliver til Lov. Men jeg tror ikke paa, at vi dermed er færdige med Arbejdsløsheden eller med de Følger, den afstedkommer. Jeg tror, vi saa paa et lidt senere Tidspunkt bliver nødt til at beskæftige os med de Tanker, der er nedlagt i Lovforslaget, og alligevel kommer til at yde betydelige Midler til Afhjælpning af Arbejdsløsheden enten paa den ene eller den anden Maade, enten ved at yde de Tusinder af arbejdsløse direkte Understøttelse og intet faa for disse Penge eller ved at tage den Tanke op igen at søge Arbejder sat i Gang, bruge Pengene til Arbejde og give de arbejdsløse Arbejde og lidt mere i Indtægt, end de kan faa i Understøttelse. Jeg vilde beklage, om Resultatet af Forhandlingen i det høje Ting skulde blive, at Lovforslaget standses eller forkastes. Jeg for mit Vedkommende vil, saa indtrængende jeg kan, anmode Tingets Medlemmer om at se forstaaende paa Lovforslaget, og jeg vil anbefale mine Partifæller og Tingets øvrige Medlemmer at stemme for det.

Tvøde: At Oppositionspartierne i det høje Folketing har været utilfredse med det foreliggende Lovforslag, er jo noget, vi ved fra de førte Forhandlinger, og jeg maa sige, at jeg forstaaer det egentlig helt godt. Thi det foreliggende Forslag er et utilfredsstillende Forslag ogsaa taget i den Betydning, at jeg ikke skønner, det i nævneværdig Grad vilde kunne bidrage til at afbøde den betydelige Arbejdsløshed, der for Tiden er her i Landet. Den højtærede Socialminister anmodede om en hurtig Behandling i det høje Ting, og den skal jeg være meget villig

til at medvirke til, idet jeg dog for mit Vedkommende overfor den højtærede Minister vil beklage mig over, at denne Sag er fremmet med saa stor Langsomhed fra Ministeriets Side. Beskæftigelsessspørgsmaalet er jo nemlig af saa overordentlig Betydning for store Dele af Folket, at Behandlingen af det ikke taaler at opsættes. At der først nu søges Bemyndigelse for Erhvervsministeriet til at undersøge Muligheden for at forøge Beskæftigelsen i Industrier eller Industriegrene, indenfor hvilke der hersker betydelig Arbejdsløshed, er saaledes efter mit Skøn at løbe Linen for langt ud. En saadan Undersøgelse burde allerede være foretaget og Resultatet ligge paa Rigsdagens Bord, saaledes at den høje Regering kunde have sagt: I de og de Industrier eller Industriegrene er der en betydelig Arbejdsløshed, der kan afhjælpes saadan og saadan, idet Virksomhederne har erklæret, at ved Hjælp af disse Foranstaltninger kan Beskæftigelsen bringes saa og saa meget op. Rigsdagen havde da haft Realiteter at tage Stilling til. Men saa vidt jeg kan se, foreligger der intet i saa Henseende. De almindelige Henvisninger til at søge Hjælp udenfor Ministeriet gennem Udvalg eller Kommissioner for at skaffe Arbejde her, hvor det haster, er ganske upraktiske. Alt for mange Mennesker kommer til at vente for længe. Naar Toget er i hurtig Fart og nærmer sig et fejl Spor, er der ikke Tid for den ansvarshavende til at drøfte, om han nu ikke burde omstille Sporet, saaledes at Toget kan komme rigtigt frem, den vagthavende maa resolut tage Affære, saa der ikke køres ud i den store Fare, hvorved mange vil miste deres Erhvervs muligheder. Men her er kun Forslag om det ønskelige i, som der staar i Betænkningen, „nøje“ at faa undersøgt, hvorledes Sporet skal skiftes, og dertil, synes det mig, er der ikke Tid. Her maa der handles omgaaende.

Naar jeg først opholder mig ved Lovforslagets § 5, er det, fordi det forekommer mig, at denne særlig tager Sigte paa den øjeblikkelige Situation; thi vel er Arbejdsløsheden stor i Almindelighed, men det er dog i Særdeleshed den, der kommer ind under § 5 i Lovforslaget, som trykker. At Arbejdsløsheden i Byggefagene, derunder Jord- og Betonarbejderne, som Regel vokser imod Vinteren, er ikke underligt, det fører vore klimatiske Forhold med sig, og muligen vil Forholdene for Byggeriet blive særdeles vanskelige i de kommende Maaneder, fordi der jo er en saa øjensynlig Tilbageholdenhed med Anvendelsen af Midler til det almindelige Byggeri. Men til